

Z P R A V O D A J

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno a Slaný

4. Ročník Číslo 1

LEDEN - 2016

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
tisk online snadno a rychle

VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE 2016

Milé sestry a bratři, Okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu Vám všem přeje vše nejlepší, hodně zdraví a štěstí v novém roce 2016. Těšíme se na společná setkání s Vámi!

I když je po vánocích a rozdávání vánočních dárků, máme pro každého z Vás malý dárek v podobě stolního či nástěnného kalendáře dle Vašeho výběru, které nám poskytla formou sponzorského daru společnost PRESCO GROUP, a.s., které tímto D Ě K U J E M E !!!

Kalendář si můžete vyzvednout do konce února každé pondělí v kanceláři OV, v úředních hodinách od 10:00 - 12:00 hodin.

OV ČSBS Kladno

PRESCO
GROUP

Nejdůležitější body:

- SILVER A
- JAN HUS
- KAREL ČURDA

SVĚTLO ZA LIDICE 2016

V roce 2016 se bude konat jubilejní 10. ročník celostátní přehlídky dětských pěveckých sborů Světlo za Lidice 2016, který se uskuteční v Památníku Lidice.

Také v letošním roce podpořily tuto akci Základní organizace ČSBS Kladno a Slaný. Každá z těchto organizací přispěla částkou jeden tisíc korun.

Uvnitř tohoto vydání:

- SILVER A 2-3
- JAN HUS/ KOSTNICE 4-6
- ANTONÍN ČERMÁK 7
- KAREL ČURDA 8-9
- BLAHOPŘEJEME 10
- NOVINKY Z KRNČÍ 11
-

8. SETKÁNÍ V PARDUBICÍCH

V loňském roce uplynulo 70 let od ukončení 2. světové války. Mnoho významných okamžiků z období této strašné války stále nebylo ještě dostatečně doceněno. Některé skutečnosti, které jsou spojeny s atentátem na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha jsou známy. Jiné již tak známy nejsou. Proto nejprve několik slov k výsadku SILVER A. Dne 9. ledna 1942 bylo v 01:45 hodin zachyceno Vojenskou radiovou ústřednou poblíž Londýna prvé volání radiostanice LIBUŠE, kterou obsluhoval Jiří Potůček, radista SILVER A. Paraskupina SILVER A byla na území Protektorátu Čechy a Morava vysazena 29. prosince 1941 společně se skupinami ANTHROPOID a SILVER B. Úkolem SILVER A bylo zajistit radiové spojení mezi domácím a exilovým odbojem, vybudovat zpravodajskou síť a koordinovat domácí odboj. Radistovi SILVER A Jiřímu Potůčkovi se podařilo navázat spojení s Londýnem a udržovat ho po dobu více než pěti měsíců. SILVER A přímo spolupracoval s ANTHROPOIDEM a dalšími parašutisty při náletu na Škodovy závody v Plzni a podílel se na přípravě atentátu na Heydricha poskytováním radiového spo-

jení. Němci popravili desítky přírodních spolupracovníků SILVER A z Pardubicka a Červenokostelec-ka. Další tisíce obětí byly odvečeny do koncentračních táborů, kde většina z nich zahynula. Bez těchto obyčejných, ale zároveň velmi neobyčejných lidí by nikdy atentát nemohl být proveden. Operace SILVER A měla velký význam a napomohla uskutečnění atentátu.

Osmé slavnostní setkání věnované výsadku SILVER A, pardubického odboji a tragédii v Ležákách pod názvem SILVER A v paměti tří generací konané pod záštitou ministra kultury Daniela Hermana a hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického se uskutečnilo v pátek 8. ledna 2016.

Vzpomínkové setkání začalo tradičně položením věnců a kytic na popravišti pardubického Zámečku. Toto nacistické popraviště se nachází na východním okraji Pardubic, zavražděno zde bylo 194 českých vlastenců, mezi nimi byli občané vyhlazené obce Ležáky a také ti, kteří pomohli výsadku SILVER A. Za ČSBS a ČsOL Kladno položila věnec delegace ve složení Eva Armeanová, Petr Hroník a Vladimír Carvan. Po skončení pietního aktu s projevem vystoupil primátor města Pardubice Martin Charvát, který ve svém

projevu mimo jiné řekl: „Je mi ctí, že se společně s Vámi setkávám na místě, které je nejvýraznějším připomenutím toho, že město Pardubice bylo během 2. světové války dějištěm významných národních událostí. Moje generace díky Bohu žádný válečný konflikt nezažila. Proto budu považovat za osobní vítězství každého z nás, za malý hrdinský čin, když se nám podaří dluh našim statečným předkům splatit. Velmi ne- skromně bych si proto přál, aby ti, jejichž hrdinství si připomínáme, byli při pohledu na nás a naše činy alespoň trochu spokojeni.“

Program pokračoval v hotelu Zlatá Štíka. Ředitel Památníku Lidice Milouš Červencel přivítal místopředsedkyni Senátu P ČR Miluši Horskou, hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubice Martina Charváta, náměstka ministra kultury Vlastislava Ourodu, členy ČSBS, ČsOL, starosty měst a obcí. Zúčastnili se také váleční veteráni, pozvání přijal 97 letý Josef Holec, který přijel až ze Šumperka. Milouš Červencel připomněl i válečného veterána Alexandra Beera, který v roce 2010 zavítal do Pardubic. Zemřel 31. 12. 2015, den 13. 1. 2016 je spojen s posledním rozloučením. Povstáním a minutou ticha jsme uctili jeho památku.

První s projevem vystoupil náměs-

SILVER A V PAMĚTI TŘÍ GENERACÍ

Mezi vzácnými hosty byli br. Vladimír Báča a 97-letý pplk. v.v. Josef Holec.

tek ministra kultury Vlastislav Ourada. Zmínil vyprávění svého dědečka na období války, kdy v malé vesnici na Vysočině probíhalo zatýkání a následně vězení v Kounicových kolejích. Výsadek SILVER A byl významný čin pro tuto zemi. Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská zdůraznila slovo mír, které se nám zdálo samozřejmostí. Dnes se ptáme, jak bychom se zachovali, zda bychom uměli položit život za vlast. Naši předci bojovali, my jsme povinni naplňovat jejich odkaz tak, aby se naše děti za nás nemusely stydět. Hejtman Pardubického kraje Martin Netolický hovořil o aktuální situaci, která je ovlivněna uprchlickou krizí. Připomněl osobnosti jako byl T. G. Masaryk a M. R. Štefánik. Dále se ve svém projevu věnoval projektu LEGIE 100. Zúčastnil se zahájení Legiov laku v Pardubicích. Vysoce ocenil legionářské aktivity, potěšilo ho, že Legiov lak navštívilo na 10 000 zájemců z Pardubicka. Nadšeně představil publikaci Stopa

legionáře, o které řekl, že ji mládež rozhodně číst bude. Svým vystoupením vyjádřil svou osobní podporu aktivitám ČsOL. Na jeho vystoupení navázal ředitel Památníku Lidice Milouš Červencl, který se vyjádřil, že je rád, že zmínil legionáře „Říkám si, jak to ti chlapi mohli vydržet.“ Doufá, že brzy bude natočen film o legionářích, který bude natáčet režisér Petr Nikolaev a který by byl vhodný pro naši mládež. Předseda ÚV ČSBS Jaroslav Vodička řekl, že skupina SILVER A přinesla naději a že je potřeba tyto události stále připomínat. Poté následovalo vystoupení žesťového kvintetu Ústřední hudby AČR. Při skladbě Život je jen náhoda vyzval válečný veterán Josef Holec Miluši Horskou, tak jako v loňském roce, k tanci. Tanec byl odměněn slouženým potleskem. Historik Vojtěch Kyncl si připravil zajímavé filmové ukázky z roku 1945. Vzácné záběry pořídil olomoucký fotograf pan Šklíba,

vězeň kontračního tábora Sachsenhausen. Dne 28. dubna 1945 našel fotoaparát a film a druhý den se poznal s přeživšími lidickými ženami. Zdokumentovaný návrat lidických žen 6. května 1991 zaslal ČSBS. Dozvěděli jsme se, že první lidická žena, která se dostala do Kladna se jmenovala Marie Káclová. Všechny přítomné pak hluboce zasáhla rozhlasová nahrávka, svědectví 33 leté Marie Jedličkové, lidické ženy, která poskytla rozhovor rozhlasovému redaktorovi v Praze. Rozechvělým hlasem žádala o pomoc při hledání osmiletého syna Václava Jedličky. Redaktor žádal posluchače o pomoc při pátrání. Na konci rozhovoru redaktor řekl, že na prožité utrpení se nedá zapomenout, ale že teď už může jít domů. Odpověděla domů, kam domů? Půjdu do Buštěhradu. Vojtěch Kyncl ještě informoval o nové knize, Lidice, zrození symbolu, které je připravena k vydání.

Na závěr vystoupil ředitel Památníku Milouš Červencl, který řekl, že toto bylo to nejemotivnější, co jsme zde za těch osm let slyšeli.

Toto setkání bylo nejen emotivní, ale bylo přece jenom trochu jiné. A nebylo to tím, že jsme na popravišti viděli rozkvetlé kyticky, částečně pokryté sněhem. Poprvé se hovořilo o uprchlické krizi, poprvé se velmi pozitivně hovořilo o činnosti ČsOL a odkazu našich legionářů. A poprvé v souvislosti s teroristickými útoky jsme si uvědomili, že mír není nic samozřejmého.

Poděkování patří pracovníkům Památníku Lidice i všem ostatním, kteří se na přípravě setkání podíleli.

*Text E. Armeanová a foto: S. Pítr
redakčně kráceno*

MISTR JAN HUS A KOSTNICE

Pamětní deska na Husově domě.

V srdcích snad každého Čecha má své místo osobnost Jana Husa. I po 600 letech je pro mnoho z nás vzorem a inspirací. Pravda, připomínáme si osobnost, která žila za naprosto jiných podmínek a naprosto jiné době. V době, kdy za odmítnutí odvolání svých myšlenek a tezí, kritiky tehdejší praxe v církvi, mohl být člověk i upálen. A ja Vám chci poskytnout reportáž o mé návštěvě Kostnice, místa odsouzení a vraždy českého kazatele. Některé z Vás třeba budu inspirovat k návštěvě německého města u Bodamského jezera, dalším alespoň touto formou přiblížím místa posledních měsíců života Mistra Jana Husa.

Pokud bychom si vybrali pro výlet Kostnici zejména kvůli Janu Husovi a jeho pokračovateli Jeronýmu Pražskému,

pak bych omezila čas strávený v tomto krásném historickém městě skutečně k návštěvě míst spjatých s dobou Kostnického koncilu. Stranou tudíž necháme například návštěvu knihovny univerzity a dalších poutavých historických míst.

Procházka by začala na Husenstraße, ulici pojmenované po našem velikánovi. Nedaleko Římské brány se nachází tzv. Husův dům. Jedná se o místo, kde byl Jan Hus ubytován po svém příjezdu do Kostnice v listopadu 1414. Žila zde tenkrát vdova jménem Fida Pfisterin. V roce 1785 byla na dům instalována malá Husova busta a v roce 1878 během druhé pouti Čechů do Kostnice, na výročí Husova upálení, byla instalována na dům pamětní deska, která dům zdobí dodnes. Jan Hus zde strávil poslední dny

na svobodě, protože již koncem listopadu 1414 byl zatčen a vězněn ve věžiice v dnešním Hotelu Steigenberger na ostrově v Bodamském jezeře - dříve gotický klášter a kostel dominikánů, který byl až na konci 19. století přestavěn právě na hotel. Husův dům dnes patří Společnosti Husova muzea v Praze, ale provoz zabezpečují Muzea města Kostnice. Dům zakoupily české finanční kruhy v roce 1922 a předaly Společnosti, aby zde v roce 1965 vznikla první výstava. Dnes Vás u vchodu potěší dvě skutečnosti - volný vstup a přivítání paní průvodkyní v češtině, jedná se o paní dr. Libuši Röschovou. Expozice je velmi pěkně připravená a návštěvníci si jí užívají teprve několik posledních měsíců. Vznikla v rámci projektu "Jan

MISTR JAN HUS A KOSTNICE

Hus roku 1415 a 600 let poté" Husitského muzea v Táboře ke kulatému výročí Husova upálení. Výstava mapuje celý život českého kazatele a nabízí doprovodný program i pro děti – pexeso s tematickými obrázky z Husova života, náhledy do středověké Betlémské kaple, či do rodiště Jana Husa. Dospělí se pak kromě prohlídky výstavy mají možnost začíst do interpretace některých stěžejních děl Mistra Jana Husa, ale také si mohou odnést na památku vlastnoručně "vyrobenou" podobiznu a napodobeninu Husova podpisu (jednoduché výtvarné dílko s použitím rytiny a obyčejné tužky). Vzhledem k tomu, že mým odborným zájmem se již před lety stala místa paměti a symboly, i zde jsem přemýšlela nad zneužíváním a používáním Husova symbolu a byla jsem potěšena, že autoři výstavy se i druhému životu Jana Husa v expozici věnují. Dnes historici považují Husa za zdroj etické inspirace. Na úplný závěr prohlídky si návštěvník může zakoupit řadu upomínkových předmětů i odborné literatury v českém jazyce. Po návštěvě Husova domu je ideální pokračovat po Husově ulici směrem ke krásné gotické katedrále, Münster. Hned za vchodem nalezneme na zemi mosaznou destičku, bez textu, ale z předcházejícího studia vím, že se jedná o místo, kde stál obžalovaný Mistr Jan Hus - hlouběji v katedrále nemohl Jan Hus zaujmout místo, protože byl prohlášen za kacíře

a tudíž nemohl vstoupit na svatou půdu. Až symbolické bylo, když jsem stála u destičky a rozehrály se varhany. Při podrobnější prohlídce katedrály jsem pak našla ještě jednu českou stopu - postranní kapli Sv. Jana Nepomuckého. Ještě jedno místo by mělo zaujmout naši pozornost a to

malé náměstíčko, či spíše křižovatka v dnes již kostnické zástavbě (dříve předměstí). Jedná se o Husův kámen, památku na upálení Mistra Jana Husa a o rok později Jeronýma Pražského. Kámen vyjmутý z Bodamského jezera byl roku 1868 umístěn zhruba 10 min chůze z centra Kostnice ve čtvrti Paradise, jedná se o

Hussenstraße, která vede kolem Husova domu až k místní katedrále.

MISTR JAN HUS A KOSTNICE

údajné místo Husova upálení. Na kameni jsou vytesána obě jména našich upálených kritiků tehdejší církve a na zemi umístěn informativní text v německém a českém jazyce. Potěšilo mě, že zde byly položeny květiny s naší trikolorou a zbytky vyhořelých svíček. I dnes je zřejmě toto místo mekkou pro některé české vlastence.

Konstnice, resp. Konstanz nabízí mnoho zajímavých míst i k několikadenní návštěvě, byť mně jeden den zde stačil. Člověk odjíždí plný vjemů, které je potřeba vstřebat. Přiznám se, že i když od kostnického koncilu uplynulo přes 600 let, stejně na mě tato místa dýchla svou zvláštní, pro mě tragickou, atmosférou.

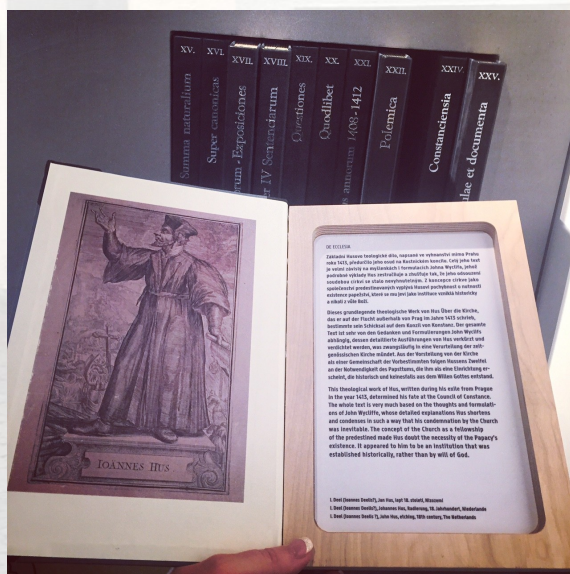
Text a foto: G. Havlůjová

Mosazná destička u vchodu v katedrále, kde stál odsouzený Mistr Jan Hus.

Foto nahoře: Husův kámen na místě, kde byl český kazatel upálen. Foto vpravo: Zásadní Husovo dílo z roku 1413 - DE ECCLESIA - O církvi. Argumenty k odsouzení Husa na koncilu se nacházejí právě v tomto spise.

ANTONÍN ČERMÁK & BAYFRONT PARK

I v letošním roce se mi podařilo na místě postřelení kladenského rodáka a chicágského starosty Antonína Čermáka v Bayfront Parku v Miami uctít jeho památku. Již po čtvrté jsem za nás, Kladeňáky, položila věneček se stuhou "Nezapomínáme - rodáci z Kladna" u pamětní desky na místě, kde vlastním tělem zřejmě zachránil Franklina D. Roosevelta, tehdejšího amerického prezidenta, před atentátem. Dodnes se však vedou spory, zda skutečně neměl být cílem právě Čermák, který starostoval v Chicagu v době prohibice a bojoval s místní mafií. I když

žil Antonín Čermák na Kladně pouze svůj první rok života, na Klano nezapomněl. Jako poděkování krajanům žijícím v Chicagu za podporu při vzniku Československa pozval Tomáš Garigue Masaryk v roce 1932 Čermáka do Československa, kde se setkal nejenom s panem prezidentem na letním sídle v Topolčankách, ale také přijel do svého rodného města a věnoval větší finanční částku na péči o rodný dům. Dnes bychom tento domek hledali zbytečně, podlehl výstavbě panelových domů (místo na protější straně od ulice Čer-

mákova na Kladně). V místě jeho bydliště se dnes nachází pamětní deska - totožná s tou v Miami. Smutné zjištění však pro mě bylo, že pro naše krajaný, žijící v Miami, již připomínání osobnosti Antonína Čermáka není aktuální. Dle vzpomínek jednoho z nejstarších čs. emigrantů, se konal oficiální pietní akt naposledy při návštěvě prezidenta Václava Havla před více než dvaceti lety.

Text a foto: G. Havlůjová

KAREL ČURDA - RODÁK ZE CVRČOVIC

V září loňského roku mě kontaktoval šéfredaktor Kladenského deníku Robert Božovský s dotazem, zda v naší organizaci nemáme v archivu nějaké bližší informace o jednom odbojáři ze Cvrčovic. Ten odbojář se jmenoval Karel ČURDA a kromě pomníku v obci je po něm pojmeno-

vaná i místní ulice. Jsem vždy moc rád, když se média zajímají o historii a osobnosti v regionu. Neváhal jsem ani chvíli a ihned jsem přislíbil pomoc při pátrání. Robert Božovský mě informoval, že starosta Cvrčovic, pan Stanislav Plecítý již několikrát řešil dotazy a stížnosti, jak je možné, že v obci je vzpomínka na Karla

Čurdu, který zradil ostatní parašutisty po provedeném atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha. Domluvili jsme se, že mi poskytne základní informace s fotografií pomníku, které poslal pan starosta ze Cvrčovic a „pustíme“ se do pátrání.

Nejprve jsem zjišťoval, co vlastně víme o Karlu Čurdovi v naší organizaci. Objevil jsem jen krátký záznam v seznamech popravených a umučených, které jsou zpracovány podle obcí. Začal jsem tedy pátrat dál a další krátký záznam o Karlu Čurdovi jsem objevil v Kronice pana Antonína Hlouška. Další indicií pro pátrání bylo uvedení jména Karel Čurda na Tyršově pomníku v Kladně na Sletišti, kde se pravidelně účastníme pietních aktů spolu s bratry Sokoly. Řeklo by se, že indicií je docela dostatek, ne však tolik, abychom zjistili něco bližšího o Karlu Čurdovi. A tak nám zbyla už poslední možnost, obrátit se na Vojenský ústřední archiv a požádat, zda se třeba právě tam nenachází nějaké archiválie, z kterých bychom mohli čerpat. Díky ochotě zaměstnanců Vojenského historického archivu jsem obdržel podklady, z kterých se dalo čerpat. Vybral jsem proto nejzajímavější archiválie vztahující se k osobě Karla Čurdy a poskytl jsem je šéfredктору Robertu Božovskému. Díky tomu vyšel 12. ledna velice pěkný článek v Kladenském deníku

http://kladensky.denik.cz/zpravy_region/ve-cvrčovicich-ma-pomnik-karel-curda-hrdina-ne-zradce-20160112.html.

NENÍ VOJÁK JAKO VOJÁK

Někteří z Vás jste možná článek nečetli, rád bych Vám proto, alespoň tímto článkem přiblížil osobu nadporučíka jezdeckta v záloze Karla Čurdy.

Narodil se 21. listopadu 1909 ve Cvrčovicích, spadajícího tehdy pod politický okres Slaný. Jeho otec František Čurda padl v první světové válce. Matka Berta Čurdová, rozená Míchalová se pak starala sama o dvě děti. V letech 1921 – 1929 navštěvoval českou státní reálku v Kladně, kterou 15. června 1929 zakončil maturitou. Dle osobního spisu absolvoval v Pardubicích v letech 1930 – 1931 školu pro důstojníky jezdeckta v záloze se závěrečným hodnocením velmi dobře. V roce 1934, tehdy již s hodností podporučíka jezdeckta u jezdeckého pluku 4 byl hodnocen jako mírné tiché povahy, klidný tichá a snaživý. V dnešní době je tak trochu úsměvné, že mezi zvláštní znalosti, které v jednotlivých hodnoceních uváděli jeho nadřízení, bylo uvedeno, že je cyklista. Po ukončení vojenské služby začal pracovat jako bankovní úředník v Praze Karlíně. V době 2. světové války se zapojil do ilegální činnosti při budování vojenské organizace. 15. srpna 1941 byl zatčen gestapem a transportován do Gollnowa v severozápadním Polsku. Podle úmrtního listu byl popraven 31. ledna 1943 v Berlíně, ve čtvrti Charlottenburg.

V roce 1948 postavili ve Cvrčovicích na památku svého rodáka pomník a v současné době je v obci po Karlu Čurdovi pojme-

nována také ulice. V roce 1968, v době, kdy jeho mamince Bertě Čurdové bylo 80 let, požádala jako pozůstalá po zavražděném synovi o vydání osvědčení podle zákona č. 255/1947 Sb. a zároveň o zvýšení důchodu, který v té době pobírala ve výši 500 korun československých. Komise pro prověřování účastníků národního boje za osvobození při Ministerstvu národní obrany nakonec rozhodla o udělení osvědčení a přiznání statusu československý politický vězeň. Inu

není voják jako voják a cvrčovický Karel Čurda nemá opravdu nic společného se zrádcem a konfidentem gestapa, členem výsadku Out distance, který udal atentátníky na říšského protektora Heydricha.

*Text: P. Hroník,
foto archiv OÚ Cvrčovice*

Foto vlevo: detail pomníku věnovaného Karlu Čurdovi z roku 1948.

Foto dole: pohled na umístění pomníku Karla Čurdy po boku busty T.G. Masaryka z roku 1948.

BLAHOPŘEJEME NAŠIM SESTRÁM

Předseda ZO Kladno br. Petr Hroník navštívil počátkem ledna dvě členky ZO Kladno - čerstvé jubilantky, aby jim poblahopřál k jejich významnému životnímu jubileu a předal jim květiny a dárkové balíčky. Dne 29. prosince oslavila 93. narozeniny sestra Miloslava Kalibová (*foto vlevo*), přeživší lidická žena. Sestra Miloslava Kalibová je dlouholetou členkou ČSBS. Na podzim loňského roku ukončila členství v ZO Lidice a v samém závěru roku se rozhodla pro vstup do ZO Kladno. Velice mě potěšil email od snachy paní Kalibové, který jsem obdržel, a který si zde dovolím uveřejnit:

*„Milý pane Hroníku,
v příloze Vám posílám fotku naší babičky, kterou mne bohužel napadlo udělat, až po Vašem odchodu od nás. To mne velmi mrzí. Ještě jednou Vám všichni děkujeme, že jste babičce udělal takovou radost a hlavně jí věnoval svůj čas. Šárce prý říkala, že letos měla nejhezčí narozeniny. Myslím, že je to především tím, že zjistila, jak si její práce k uchování lidické historie váží lidé, kteří z Lidic nejsou a jsou mladí. To jí přesvědčilo, že její práce nebyla marná a že lidický odkaz bude nesen dál jako memento.*

Zdraví Marcela Kalibová“

Dne 3.ledna oslavila 90. narozeniny další dlouholetá členka naší organizace, sestra Olga Mauleová (*foto vpravo uprostřed*), válečná veteránka, která se za druhé světové války zapojila do odboje a působila v partyzánském oddíle na Ukrajině.

Naším milým členkám blahopřejeme a přejeme jim pevné zdraví a osobní spokojenosti!

Foto: M. Kalibová a archiv S. Pítr

NOVINKY Z Kladna - Krnčí...

Bratři a sestry, v roce 2014 jsme uskutečnili první brigádu u pomníku obětí v Kladně - Krnčí. Za pouhý rok, s pomocí pana Tomáše Ševčíka, našeho bývalého člena, dokázala předsedkyně OV ses. Havlůjová kontaktovat pozůstalé a uskutečnit se všemi rozhovory, které jsme Vám přinášeli v jednotlivých číslech Zpravodaje v průběhu roku. Nasazení, které pomníku v Krnčí ses. Havlůjová věnovala, vyvrcholilo uskutečněním pietního aktu v loňském roce za účasti pozůstalých i představitelů měst a obcí, ze kterých popravení pocházeli.

Ke konci roku 2015 proběhla, díky ses. Havlůjové, další úprava pomníku v Kladně - Krnčí. Byli připevněny ke stranám dvě žulové vázy, které jsou napevno

připevněny k pomníku. Myslíme si, že opět přispějí ještě k důstojnější podobě tohoto místa paměti. Paměti na bezpráví a kruté chování německých nacistů a zároveň hrdinství našich odbojářů.

-OV-

Adresa
Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

LEDEN

ZO Kladno
S. Jarmila BAREŠOVÁ (74)
Br. Pavel DUBEN (39)
Br. Jan GROSSMANN (33)
S. Markéta HRDINOVÁ (29)
S. Hana KÁŇOVÁ (86)
Br. Boris MAŠEK (72)
S. Olga MAULEOVÁ (90)
S. Jana MIŠKOVÁ (43)

ÚNOR

Br. Rudolf JEŽOVICZ (35)
S. Marie KABEŠOVÁ (80)
Br. Tomáš KESZELI (34)
S. Miluše LUKÁČOVÁ (79)
S. JUDr. Alena MICHALOVÁ (83)
S. Vilemína PLAKOŠOVÁ (89)
Br. Jan TELVÁK (80)

**NOVĚ
ÚŘEDNÍ HODINY V
NAŠÍ KANCELÁŘI
OV ČSBS**

**Nám. 17. listopadu
2840 Kladno**

**PONDĚLÍ
10:00 až 12:00 hod.**

**ses. KNOTKOVÁ
312 602 550**

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

ANTONÍN ČERMÁK & BAYFRONT PARK

